

NØVN

Til minnis um starvsfelaga okkara Nikos Kapnas

Stutt undan jólum andaðist kæri starvsfelagi okkara Nikos Kapnas.

Nikos hevði serligar tónlistargávur, og hesar nutu vit í musikk-skúlanum so mangan gott av.

Ofta hoyrdust vøkru tónar úr bratsjini í skúlanum, og ljómurin fangaði bæði okkum sum starvast í skúlanum og tey sum vitjaðu. Tað var nakað serstakt við spæli hansara, líka so fjøltáttað sum Nikos var sum menniskja.

Nikos og familjan komu til Føroya seinast í nítíárunum, og hava síðani tá livað og virkað her í landinum, fjarskotið frá teirra egnu.

Nikos hevur øll árin undirvíst í musikk-skúlanum, og hansara hegni til tónleik kom til sjóndar allastaðni, hann var.

Í Musikk-skúlanum var Nikos til íblásturs fyri okkum onnur, og við næmingarnar hevði hann eitt heilt serligt tilknýti.

Mamma Nikos var russisk og pápin úr Grikkalandi, og gav hetta Nikos eitt serligt opið og frítt lyndi, sum var okkum so kært. Serligan alsk hevði hann til børn, bæði tey sum hann undirvísti og børnini hjá okkum starvsfeløgum.

Nikos varð føddur og vaks upp í Tashkent í Uzbekistan, og tá Nikos var tannáringur, flutti familjan til Grikkalands at búgva.

Nikos vaks upp við tónleiki og byrjaði tíðliga at spæla ljóðføri. Tá familjan flutti til Grikkalands fór Nikos á tónlistaskúlan í Tessaloníki at nema sær útbúgving og seinni gekk leiðin til Antwerpen.

Nikos arbeiddi í rúma tíð sum solobratsjistur í flamlenska útvarps- og sjónvarpsorkestrinum í Brússel, áðrenn hann og familjan fluttu til Føroya.

Vit eru heppin at Nikos, Hed-vig og børnini valdu at flyta til Føroya. Teirra íkast til føroyska samfelagið er dýrabart.

Sum eitt frískt lot uttaneftir kom Nikos til Føroya og hevur

ríkað okkum so manga lötuna við serstøku tónlistagávum sínum.

Nikos striddist leingi við herviliga sjúku, og nú stutt undan jól-um orkaði kroppur hansara ikki meira, og andaðist hann í bestu árum.

Vit í musikk-skúlanum drýpa høvur í takksemi fyri at tað untist okkum at kenna Nikos. Okkara tankar eru hjá tykkum sum eftir sita. Má Harrin styrkja tykkum í sorgini.

**Vegna Tórshavnar Musikk-skúla
Andrea Heindriksdóttir**

Finnbogi við Gjónna in memoriam

f. 6. januar 1939 – d. 12. januar 2016

Við Gjónna hoyrist sorgarljóð,
nú Finnbogi er farin,
her búðu hann og hansar góð,
her bygdí hann teim garðin.

Tit livdu her í ró so kær,
sum hjún í frið og sælu,
og vóru okkum dreymapar
í verki og í talu.

Tit fingi tríggar synir við,
so hvørt sum ár tey runnu,
teir vuku upp við tykkar lið,
til egna rók teir funnu.

—
Tú virkin vart, ja, meir enn fleir,
á landi og á sjógvi,
tú vild altíð meir og meir,
alt gróð á tínum hógvi.

Tú bart í tær tey ættarbrá,
sum snildir mangar vístu,
og í tær virkisfýsni lá,
sum hug og hegni hýstu.

Og trúskapur tær lá í lund,
vit kundu til tín leita,
tú álit vart í hvørji stund
til vinarhond at veita

Um sjúka rendi teg um koll,
og liv ei meir var gaman,
so var Katrina altíð holl,
og øll tit stóðu saman.

Tú vanst teg aftur fleiri ferð,
tú vart sum altíð treiskur,
tú tolin vart í sjúkuverð,
um dagur hvør var beiskur.

At enda náddi deyðin teg,
um tú mót liv teg toygdi
og trá tín lá til lívsins veg,
teg deyðin loksins boygdi.

Nú hvíld sær fann títt jarðar hold,
har frægir undan fóru,
har einglar andan upp úr mold
til ævinleikan bóru.

Tú reisti varða við tín veg,
ja, heilt til evsta liðið,
so vit við virðing æra teg:
Vár vinur: »Hvíl í friði.«

Liv heilur nú í Himnalon,
sum goymir nú tín anda,
øll bygdin saknar sárt sín son,
– eg vin og farnan frænda.

—
Til tykkum, sum hann átti her,
í heim og stovu inni,
tit eiga nú, hann fór á ferð,
enn livandi hans minni.

Tí gleðast kunnu tit í sorg,
tá áin kínir lónna,
tí eftir stendur minnisborg
hjá Finnboga við Gjónna.

pmp

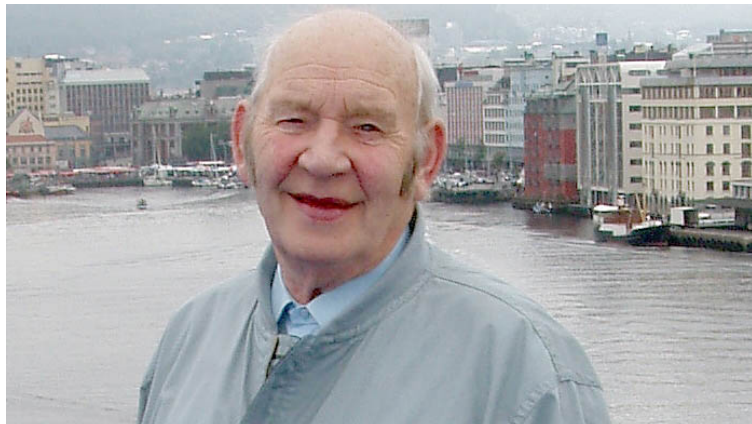
Til minnis um Jóan Petur Andreassen

Mánadagin 23. november 2015 andaðist Jóan Petur Andreassen í Havn 94 ára gamal.

Jóan Petur var føddur á Eiði 17. januar 1921, so hann gjørdist næstan 95 ár. Foreldrini vóru Hans Petur í Heinastovu úr Vík og Jørgina, ættað av Brúgv á Eiði. Jóan Petur var elstur av 6 systkjum, trý av systkinum eru ikki ímillum okkara longur. Tvær systrar búgva í Danmark og elsta systurin býr á Mørkini í Streymnesi.

Sum 4 ára gamal flutti Jóan Petur við foreldrnum av Eiði suður á Oyrarbakka at búgva. Jóan Petur giftist Annu Margretu, sum er ættað úr Vági. Hon flutti saman við foreldrnum norður á Oyrarbakka sum smágenta. Anna og Jóan Petur fingi tvey børn, Birgir, sum saman við familjuni eigur og rekur Ide Møblar, og Sólrún, sum í mong ár hevur búið á Rhodos.

Sum heilt ungur gjørdist Jóan Petur sjómaður. Hann sigldi við føroyskum skipum, mest sum motorpassari, og í 1944 fór hann til Íslands. Fyrst í 60-unum fór Jóan

Petur at føra motorbátin Sigmund, sum sigldi við ferðafólki millum Oyrarbakka og Hvalvík. Í 1969 gavst hann at sigla við Sigmundi og keypti saman við øðrum Sundaferguna, sum tók 20 bilar. Sundafergan sigldi millum Oyri, Hósvík og Selatrað. Hann sigldi við sum maskinmaður øll árin, til Sundafergan varð seld í 1976, tá Norðskálatunnin læt upp.

Anna og Jóan Petur fluttu til Havnar at búgva mitt í sjeiti-árunum. Tá fór Jóan Petur at trola

eftir hummara við Sigmundi, og seinni fór hann at royna við rúsum eftir hummara. Eitt tíðarskeið var hann blandimeistari hjá byggi-felagnum Pihl & Søn.

Jóan Petur var ein av teimum stillu í landinum, sera róligur og leyp ikki framav. Tað gav at bita, tá í hol kom á bátin hjá honum av ísi ein kaldan vetrardag í Sundalagnum, og báturin sakk undan honum. Eftir at hann var komin í land, fór hann inn á Gummibátatænastuna og spurdi um teir kundu leggja

gummubátin saman fyri seg. Teir spurdu, um hann bara hevði blást hann upp. Nei, eg sakk í morgun, var svarið. So róligum manni høvdu teir ikki møtt áður.

Jóan Petur var sterkur og hevði góða heilsu. Hann fiskaði hummara, til hann 80 ára gamal seldi bát og reiðskap. Á gamalsaldrinum var hann fleiri ferðir uttanlands og ferðaðist. Hann vitjaði t.d. dóttirina og hennara familju á Rhodos, eisini var hann í Danmark og Norra.

Jóan Peturi dæmdi sera væl at lesa, og serliga vóru tað Siglingar. søgan og andaligar føroyskar bókur sum lisnar vóru. Eisini tók hann

møtir, andaktir og kirkjugongd, sum var sent í sjónvarpinum, upp á band, og síðani kundi hann sita í fleiri tímar við áhuga og lurta eftir hesum.

Fyri tveimum árum síðan datt hann og var so óheppin at bróta armin. Hetta førði við sær, at hann misti førleikan, og seinastu tíðina búið hann á Lágargarði. Jóan Petur átti trý ábbabørn og tvey langababørn, nú hann andaðist.

Ærað veri minnið um mann, pápa, verpápa, abba og langabba okkara Jóan Petur Andreassen.

Birgir